

## वधस्तंभ आणि मंडळी

ख्रिस्ताने आमच्या पापक्षमेसाठी भरपाई दिली या नवीन कराराच्या विचारधारेची परिचित आहेत. ते सहमत होतील की “जसा वधस्तंभ ख्रिस्ताविना सामर्थ्यहीन, तसा ख्रिस्तही वधस्तंभाविना पाप्यांना तारावयास सामर्थ्यहीन ठरला असता.” तथापि शुभवार्ता ही आहे की ख्रिस्त जो देवाचा अभिषिक्त त्याने आपले दैहिक शरीर आमच्या पापांसाठी वधस्तंभावर दिले (१ करिंथ.१५:३).

बायबलमधील कथेचा सार हा आहे की देवाच्या पुत्राने मनुष्यासाठी वधस्तंभावर बलिदान केले आहे. जुन्या कराराची पृष्ठे ज्यांवर यासंबंधी भविष्यवाणी आहे आणि नवीन कराराची पृष्ठे ज्यांवर याची ऐतिहासिक वास्तविकता आहे, यांमधून ख्रिस्ताचे रक्त ठिबकते. हेन्री सी. शियसन यांनी केलेल्या हिशेबानुसार शुभवर्तमानांचा एक पंचमांश भाग हा येशूच्या शेवटच्या तीन दिवसांच्या घटनांनी भरलेला आहे. जर येशूच्या साडेतीन वर्षांच्या सार्वजनिक सेवेबद्दल त्याच्या मृत्यूप्रमाणेच विस्तारपूर्वक लिहिले असते तर शुभवर्तमानांच्या पानांची संख्या ८,४०० पर्यंत गेली असती.<sup>१</sup> आर. ए. टोरे यांचा असा अनुमान आहे की नव्या करारातील प्रत्येक ५३ वचनांमधून एका वचनात येशूच्या मृत्यूविषयी विशेष उल्लेख आहे.<sup>२</sup> जगाच्या पाठीवर ख्रिस्ती धर्म हा एकमेव धर्म आहे की ज्याचा केंद्रबिंदू पापांसाठी ईश्वरी बलिदान आणि या बलिदानाने मृतांमधून जिवंत होणे हा आहे.

पाप आणि पापी, अपराध आणि दुष्टता, विभक्तता आणि क्लेश यांनी भरलेल्या या जगात, वधस्तंभ हा तारणासाठी देवाचे सामर्थ्य आहे. जगाच्या मूळ समस्येचं हे ईश्वरीय निराकरण आहे. तो आमच्या पापांसाठीचे प्रायश्चित्त आहे - अर्थात जे पाप

<sup>१</sup>हेन्री सी. थिअसेन, *लेक्चर्स इन सिस्टेमॅटिक थिऑलॉजी* (ग्रॅन्ड रॅपिड्स, मिच.: था. इ. इर्डमन्स पब्लिशिंग कं., १९४९), ३१३. <sup>२</sup>आर. ए. टोरे, *व्हॉट द बाइबल टिचेस* (बायबल काय शिकविते) (न्यू यॉर्क: फ्लेमिंग एच. रिबेल कं., १८९८), १४४.

आम्ही केले होते त्यासाठीचा दंड त्याने स्वतःवर घेऊन परमेश्वरासोबतचे आमचे बिघडलेले संबंध ठीक केले. असे लिहिले आहे की: “कारण ज्यांचा नाश होत आहे त्यांना वधस्तंभाविषयीचा संदेश मूर्खपणाचा आहे; पण ज्यांना तारण प्राप्त होत आहे अशा आपणांस तो देवाचे सामर्थ्य असा आहे” (१ करिंथ.१:१८). आणि तोच आपल्या पापांबद्दल प्रायश्चित्त आहे; केवळ आमच्याच पापांबद्दल नव्हे तर सर्व जगाच्याही पापांबद्दल आहे (१ योहान.२:२).

आमचा आत्मिक बेबनाव ज्यामुळे आम्ही देवापासून दूर गेलो होतो, तो मिटवून समेट व शांती घडवून आणण्यासाठी वधस्तंभ हे परमेश्वराचे एक साधन आहे. पौल लिहितो, “आणि त्याच्या वधस्तंभावरील रक्ताद्वारे शांती करून त्याच्याद्वारे जे सर्व काही आहे ते सर्व, पृथ्वीवरील असो किंवा स्वर्गातील असो, त्याचा स्वतःबरोबर त्याच्याद्वारे समेट करावा हे पित्याला बरे वाटले” (कलससै.१:२०). इफिस.२:१४-१६ मध्ये “कारण तो आपली मूर्तिमंत शांती आहे; त्याने दोघांस एक केले आणि मधली आडभिंत पाडली, ...आणि त्यांचे एक शरीर करून आपण वधस्तंभावर वैरभाव जिवे मारून त्याच्याद्वारे दोघांचा देवाशी समेट करावा.”

जेथे आत्मिक भूक आणि निर्धनता अधिक असते तेथे परमेश्वर पूर्ण मुक्तीची व्यवस्था करतो. धार्मिकतेचे खजिने वधस्तंभाच्या पायथ्याला मोफत वाटले जातात. पौल म्हणतो, “आम्ही तर वधस्तंभावर खिळलेला ख्रिस्त गाजवितो...” (१ करिंथ. १:२३) तो पुढे जाऊन म्हणतो, की वधस्तंभावर खिळलेला ख्रिस्तच “आपल्याला ज्ञान म्हणजे नीतिमत्त्व आणि पवित्रीकरण व खंडणी भरून प्राप्त केलेली मुक्ती असा झाला आहे” (१ करिंथ.१:३०).

निःसंदेह पवित्र आत्मा वधस्तंभावर खिळलेला ख्रिस्त जो बायबलचा केंद्रसंदेश आहे त्यावर आपला प्रकाश पाडतो.

वधस्तंभ हा मुक्तीच्या इतर सत्यांबरोबर एक झाला असल्यामुळे आशा केली जाईल की ज्याप्रमाणे सूर्यातून किरण बाहेर पडतात तसे वधस्तंभरूपी झऱ्यातील धारा बनून मंडळीने वाहावे. नवीन कराराचे काळजीपूर्वक वाचन केल्यावर कळते की परिस्थिती काहीशी अशीच आहे. ख्रिस्तीपण हे ख्रिस्त व त्याची मंडळी यांच्याविना अशक्य आहे. युक्तिवाद हे सांगतो की मस्तकाविना कोणतेही धड जिवंत राहू शकत नाही. नव्या कराराच्या संदेशाचे एक महत्त्वपूर्ण वैशिष्ट्य हे आहे की वधस्तंभ आणि मंडळी एकमेकांत गुंफले आहेत; एक योजनेच्या रूपात एकमेकांशी जुडले गेले आहेत; ज्यामुळे नाश होत असलेल्या मानवजातीला देवाकडून कृपेचं दान मिळतं. जगातील

सर्व जातीधर्मांच्या लोकांना वधस्तंभाद्वारे निवडून परमेश्वर एक कुटुंब, परिवार करतो - जी ख्रिस्तामध्ये एक देह बनतात.

हा विचार आपण पुढे नेऊ या: मंडळी वधस्तंभाशी कशी काय जोडली गेली आहेत? वधस्तंभ आणि मंडळी यांचा काय सहसंबंध आहे? वधस्तंभ मंडळीसाठी काय करतो?

## त्याद्वारे निर्माण झाली

पहिली बाब, वधस्तंभ मंडळीची निर्मिती करतो. पापक्षमा पावलेल्या पाप्यांपासून मंडळींची निर्मिती होते. जर वधस्तंभ नसता तर मंडळींची निर्मितीही शक्य नव्हती.

आज्ञाधारक विश्वासाने जर कोणी ख्रिस्ताला तारणारा व देवाचा पुत्र म्हणून स्वीकारतो तेव्हा ख्रिस्ताच्या रक्ताने त्याचे पाप धुतले जाते (प्रे. कृ. २२:१६). धुतल्या गेल्याने ती व्यक्ती तारण पावलेल्या लोकांच्या सहवासात मिसळली जाते जिला नवीन करारात “मंडळी” म्हटले आहे. म्हणूनच पौल, “येशूने त्याच्या रक्ताने मंडळीला विकत घेतले” असे बोलू शकला. “तुम्ही स्वतःकडे व ज्या कळपांत पवित्र आत्म्याने तुम्हांस अध्यक्ष करून ठेवलें, त्या सर्वांकडे लक्ष द्या, यासाठी की, देवाची जी मंडळी त्याने आपल्या रक्ताने स्वतःकरिता मिळविली तिचे पालन तुम्ही करावें” (प्रे. कृ. २०:२८). ख्रिस्त येशू मंडळीसाठीच वधस्तंभावर मेला हे स्पष्ट आहे. पौल म्हणतो, “ख्रिस्ताने मंडळीवर प्रीती केली आणि स्वतःस तिच्यासाठी समर्पण केले” (इफिस. ५:२५). येशूच्या वधस्तंभावरील मरणाचा हेतू हा होता की “निवडलेल्या लोकांनी” या जगात ख्रिस्ताच्या सहभागिते राहावे आणि त्याच्या आत्मिक कार्यासाठी त्यांनी सादर व्हावे. पौल तिताला लिहितो, “त्याने स्वतःला आपल्याकरिता दिले, यासाठी की, त्याने खंडणी भरून आपल्याला सर्व स्वैराचारापासू मुक्त करावे, आणि चांगल्या कामात तत्पर असे आपले स्वतःचे लोक आपणांसाठी शुद्ध करून ठेवावे” (तीत. २:१४).

अर्कान्सस येथील एका शुभवर्तमान सभेनंतर एक स्त्री प्रचारकाकडे येऊन एक असामान्य हृदयस्पर्शी हकीकत सांगू लागली. ही कहाणी ती चार वर्षे वयाची असतानाची आहे. जेव्हा ती आपल्या कुटुंबासोबत टेक्सासमधील डेलास येथे राहत होती. त्यांचे घर सदैव व्यस्त अशा हायवेजवळ होते. मुलांना खेळण्यासाठी खूपच छोटेसे अंगण होते. एके संध्याकाळी ती व तिच्या शेजारील अनेक मुले अंगणात चेंडू खेळत होते. अचानक चेंडू टप्पा घेऊन हायवेवर गेला. खेळण्याच्या गडबडीतच ती त्या चेंडू मागे

धावली. ती चेंडू उचलायला खाली वाकताच भीतीने तिचा थरकाप उडाला. एक मोठा ट्रक तिच्या दिशेने वेगात येत होता. नऊ वर्षांच्या तिच्या भावाने तिला हायवेकडे जाताना पाहिले होते, आता तो ट्रकही त्याला दिसला, विजेसारखा तो तिच्याकडे धावला यासाठी की तिला सुरक्षित परत आणावे. तो ट्रकपुढे आला व आपल्या बहिणीला रस्त्याबाहेर ढकलले. तिच्यासाठी निश्चित असलेला मृत्यू त्याने स्वतःवर ओढवला. तिला रस्त्याबाहेर ढकलण्याचा तो एक क्षण तिला वाचविण्यासाठी पुरेसा होता परंतु त्याच्या स्वतःसाठी नाही. ट्रकने त्याला चिरडून काढले व तो जागीच ठार झाला.

ती स्त्री सांगत होती, त्या दुःखद घटनेबद्दल विस्तृतपणे तिला आठवत नाही परंतु तिला चांगले आठवते की कशा प्रकारे तिच्या भावाचे निर्जीव शरीर रस्त्यावरून उचलून घरच्या पोर्चवर (देवडीवर) रुग्णवाहिका येऊन घेऊन जाईपर्यंत ठेवले होते. तिने खूपच कृतज्ञतापूर्ण व प्रशंसायुक्त विशेष शब्द उच्चारले, “माझा भाऊ माझ्यासाठी मेला.” ती एक विश्वासू ख्रिस्ती आहे, परंतु जीवनाची व चर्चमधील सेवेची संधी तिला तिच्या भावाने अनेक वर्षांपूर्वी केलेल्या बलिदानामुळे मिळाली.

अगदी याच प्रकारे किंबहुना याहीपेक्षा व्यापक अर्थाने मंडळीला येशूच्या बलिदानामुळे जीवन मिळते. त्याचा मृत्यू आमच्यासाठी फक्त जीवनात प्रवेश मिळवून देत नाही परंतु तो सार्वकालिक जीवनाचा स्रोत आहे. त्याचा मृत्यू आमच्यासाठी भरपाई करणारे बलिदान, आमच्या गत पाप क्षमेसाठी माध्यम आहे. येशू या जगात आला, आमच्यामध्ये तो देव-मनुष्य म्हणून वावरला, आणि त्याच्या मृत्यूने आम्हांला स्वतःसाठी खरेदी करून “देवाचे स्वतःचे लोक” असे केले (१ पेत्र. २:१). मंडळी दगड-विटांची बनत नसते तर रक्ताने विकत घेतलेल्या लोकांपासून ती बनते.

आपण ख्रिस्ताच्या बलिदानाला तीन प्रकारे प्रतिसाद देतो: - पहिलं ख्रिस्ताने जे केले त्यासाठी त्याची स्तुती करून वधस्तंभाला कवटाळतो. ख्रिस्ताने दिलेल्या कृपेच्या दानाबद्दल मुक्ती पावलेले लोक कृतज्ञतापूर्वक आनंदोत्सव करतात. स्वर्गीय वैभवाने अमीर असता तो आमच्याकरिता दरिद्री झाला, स्वर्गीय वैभव सोडून तो मनुष्य झाला, यासाठी की त्या दारिद्र्याने आम्ही धनवान व्हावे (२ करिंथ. ८:९). दुसरं असं की त्याच्या मृत्युमुळे होणारे लाभ स्वीकारून आपण त्याला प्रतिसाद दिला पाहिजे. खरी कृतज्ञताच योग्य स्विकार करू शकते. विश्वास व आज्ञाधारकपणा यांमुळे त्याच्या मृत्यूचे लाभ आपण आपल्या जीवनात घेतो (रोम. ६:१-४). तो सर्वांकरिता मरण पावला (इब्री. २:९), परंतु त्याची आज्ञा पाळणाऱ्यांनाच त्याच्या मृत्युमुळेच लाभ

मिळतात (इब्री.५:८,९). तिसरं, त्याच्या कार्यात तत्पर राहून आपण त्याच्या बलिदानाला प्रतिसाद दिला पाहिजे (१ करिंथ.१५:५८). मस्तकापासून पायाच्या तळव्यापर्यंत, आपला जीव, आत्मा आणि शरीर हे ख्रिस्ताच्या मालकीचं आहे (१ करिंथ.६:१९,२०). र्गदर्शित केलेलं व त्याला संतोषविणारं कार्य आपण करित राहिलं पाहिजे.

## त्याद्वारे साफसूफ झाली

दुसरी बाब, वधस्तंभ नियमितपणे मंडळीला साफसूफ करत असतो. त्याचं शुद्धीकरणाचं सामर्थ्य प्रतिदिनी देवाच्या लोकांकडे व त्यांच्यामधून वाहते. आपल्या दैहिक शरीरात रक्ताभिसरण होऊन शरीर शुद्ध होऊन राखले जाणे हे जसे निश्चित आहे तसेच ख्रिस्ताचे मौल्यवान रक्त त्याच्या लोकांमधून जीवनाला आधार देणारं सामर्थ्य घेऊन वाहते.

आमच तारण होणे जितके गरजेचं आहे तितकच ते टिकविणेसुद्धा गरजेचं आहे. जेव्हा एक पापी ख्रिस्ताच्या शुभवर्तमानावर विश्वास ठेवतो तेव्हा ख्रिस्ताच्या रक्ताने त्याचे पाप धुतले जाते आणि ईश्वरी कृपेने त्याला ख्रिस्तात स्थान मिळते. अशा प्रकारे मंडळी वाढत जाते. ख्रिस्ती व्यक्ती प्रकाशात दररोज चालण्यापे ख्रिस्ताच्या रक्ताने त्याची नियमित साफसफाई होत असते. योहान लिहितो, “पण जसा तो प्रकाशात आहे तसे जर आपण प्रकाशात चालत असलो तर आपली एकमेकांबरोबर सहभागिता आहे, आणि त्याचा पुत्र येशू याचे रक्त आपल्याला सर्व पापांपासून शुद्ध करिते” (१ योहान.१:७). योहानाने “शुद्ध करिते” हा ग्रीक भाषेतील शब्द चालू वर्तमान काळात ठेवला आहे. धुण्याची क्रिया सतत, नियमित चालू असण्याचे ते दर्शक आहे.

एक ख्रिस्ती व्यक्ती दररोज पापविरहित राहून ख्रिस्तामध्ये वाढण्याचा प्रयत्न करते तरी ती पूर्ण नसते. तो अचूक नाही परंतु त्याने निष्कलंक असावे. पापी व्यक्तीच्या जीवनात पापाचे अस्तित्व त्याच्यासाठी ख्रिस्ताच्या रक्ताद्वारे मिळणाऱ्या तारणाची गरज निर्माण करते, आणि तारलेल्या लोकांच्या जीवनातील पाप त्यांच्यासाठी ख्रिस्ताच्या रक्ताने तारण टिकविण्याची गरज निर्माण करते. या जगात आपली पापक्षमेची गरज कधीही न संपणारी आहे.

लहान मूल सायकल चालवायला शिकताना पाहणे मजेशीर असतं, नविन कौशल्ये शिकताना त्याला दोन मूलभूत समस्यांना तोंड द्यावे लागते : सायकलवर ताबा मिळविणे आणि हा ताबा टिकवणे. सायकलप्रमाणेच तारणाकडे आपण दोन टप्प्यांत पाहू शकतो. पापी व्यक्तीने, प्रथम देवाबरोबरचे संबंध सुधारावेत, आणि ते देवाबरोबरचे

संबंध टिकवावेत. संबंध सुधारणे गरजेचं आहे, पण ती फक्त सुरुवात आहे. ज्या समस्येमुळे तो आधी पापी होता (त्याच्या जीवनातील पापांचे डाग) तीच समस्या त्याला ख्रिस्ती झाल्यावरही दोषी ठरवू शकते (जर तो नियमितपणे साफसूफ होत गेला नाही तर) (प्रे. कृ.८:२२). ख्रिस्ती होण्याआधी जर त्याला पापांपासून सुटका आवश्यक होती तर ख्रिस्ती झाल्यावर पापापासून सुटकेची गरज त्याला असणार नाही काय?

ख्रिस्ती व्यक्ती “जोपर्यंत प्रकाशात चालते” तोपर्यंत ती आपले तारण टिकवते. प्रेषित योहानानुसार प्रकाशात चालणाऱ्यांची दोन आत्मिक लक्षणं दिसतात. तारणप्राप्तीसाठी येशूवर भरवसा ठेवल्याने त्याची सुरुवात होते. “आणि तोच आपल्या पापांबद्दल प्रायश्चित्त आहे; केवळ आपल्याच पापांबद्दल नव्हे तर सर्व जगाच्या ही पापांबद्दल आहे” (१ योहान.२:२). प्रत्यक्षपणे आपले तारण आपण करवून घेऊ शकत नाही (इफिस.२:८,९). येशूने म्हटले आहे की जर आपण आज्ञाधारक विश्वासाने त्याला प्रतिसाद दिल्याने तो आमचे तारण करतो. त्याने सांगितले ते तो करीलच असा भरवसा आम्ही त्याच्यासंबंधी ठेवला पाहिजे. “आम्ही विश्वासाने चालतो, डोळ्यांनी दिसते त्याप्रमाणे चालत नाही” (२ करिंथ.५:७).

प्रकाशात चालण्यासाठी प्रामाणिकपणे त्याच्या इच्छेप्रमाणे करित राहणेसुद्धा अपेक्षित आहे. योहान लिहितो, “देवावर प्रीति करणे म्हणजे त्याच्या आज्ञा पाळणे होय...” (१ योहान.५:३). “मी त्याला ओळखतो असे म्हणून त्याच्या आज्ञा जो पाळीत नाही तो लबाड आहे, त्याच्या ठायी सत्य नाही, जो कोणी त्याच्या वचनाप्रमाणे चालतो, त्याच्यामध्ये देवाची प्रीती खरोखर पूर्णत्व पावली आहे” (१ योहान.२:४,५). प्रकाशात चालणे म्हणजे आपण आपली पापे पदरी घेणे, आपले पापीपण स्वीकारणे. (१ योहान.१:८,१०) नीतिने वागून पाप दूर करणे (१ योहान.२:२९) याचा अर्थ तो जसा चालला तसे स्वतःही चालणे (१ योहान.२:६) आणि परमेश्वर प्रेरित शास्त्रलेख (बायबल) यांचे मनःपूर्वक अनुसरण करणे होय (२ तिमथी.३:१६).

## त्याद्वारा भाग पाडली गेली

तिसरी बाब, वधस्तंभ मंडळीला कृतिशील किंवा चपळ राहण्यास भाग पाडतो. तो मंडळीच्या अंतःकरणात आत्मिक प्रेरणेचे रोपण करतो. यासाठी ख्रिस्ताला अपेक्षित व्यक्तिमत्त्व आम्ही बनावे, आणि त्याला अपेक्षित कार्य आम्ही करावे.

ख्रिस्ती लोकांना नियमितपणे साफसूफ होण्याची आणि वैयक्तिक सामर्थ्याची गरज आहे. ख्रिस्ती विश्वास अनेक थोर प्रेरणांचा पुरवठा करतो; देवाची कृपा ही

त्यापैकी सर्वोच्च आणि चिरकाल आहे, ख्रिस्ती लोकांच्या जीवनावर वधस्तंभाचा अधिकार आहे. येशूने म्हटले, “आणि मला पृथ्वीपासून उंच केले तर मी सर्वांना माझ्याकडे आकर्षून घेईन” (योहान.१२:३२). पौल लिहितो, “कारण ख्रिस्ताची प्रीती आम्हांला आवरून धरते. आम्ही असे समजतो की, एक सर्वांसाठी मेला तर सर्व मेले; आणि तो सर्वांसाठी याकरिता मेला की, जे जगतात त्यांनी पुढे स्वतःकरीता नव्हे तर त्यांच्यासाठी जो मेला व पुन्हा उठला त्याच्याकरिता जगावे” (२ करिंथ.५:१४,१५).

वधस्तंभामुळे ख्रिस्ती व्यक्ति देवाप्रति व एकमेकांप्रति प्रीतीने भरून जातात. योहान लिहितो, “पहिल्याने त्याने आपणांवर प्रीती केली, म्हणून आपण प्रीती करितों” (१ योहान.४:१९). ख्रिस्ती म्हणून आपण त्याचे त्याच्या लोकांसाठी असलेल्या प्रीतीचे जेव्हा चिंतन, मनन करतो तेव्हा त्याच्यावर अधिक सखोल प्रीति करण्यास आपण त्याच्याकडे खेचले जातो. योहान पुढे म्हणतो, “ख्रिस्ताने आपल्या करितां स्वतःचा प्राण अर्पिला यावरून आपल्याला प्रीतीची जाणीव झाली आहे; तेव्हा आपणही आपल्या बंधूंकरीता स्वतःचा प्राण अर्पिला पाहिजे” (१ योहान.३:१६). येशूच्या जीवनाचा प्रत्येक आढावा त्याच्या प्रीतीच्या खोलीचे आणि स्थिरतेचे हलवून सोडणारे चित्र तयार करतो. या चित्रांवर मनन केल्याने ख्रिस्ती लोकांच्या अंतःकरणातसुद्धा येशूसाठी व एकमेकांसाठी अशीच प्रीती उत्पन्न होते. “परंतु आपल्या मुखांवर आच्छादन नसलेले आपण सर्वजण आरशाप्रमाणे प्रभूच्या वैभवाचे प्रतिबिंब पाडीत आहो; आणि प्रभू जो आत्मा त्याच्याद्वारे तेजस्वितेच्या परंपरेने, आपले रूपांतर होत असतां आपण त्याच्याशी समरूप होत आहोत” (२ करिंथ.३:१८).

वधस्तंभ ख्रिस्तीजनांमध्ये पापाप्रति द्वेष आणि तिरस्कार स्थिर करतो. दुष्ट आणि पाप यांच्या सर्वनाशाचे दोन सामर्थ्यशाली पुरावे म्हणजे वधस्तंभ आणि सार्वकालिक नाशाची अथांग खाई होत. वधस्तंभाचे कारण आणि नरकाची आवश्यकता याची समज असणारा कोणीही पापाला गुणवत्ता किंवा लायकी देणार नाही. देवाचं लेकुरू हे कधीही विसरणार नाही की त्याची सुटका यरुशलमेबाहेरील त्या वधस्तंभावर देवाच्या पुत्राच्या क्लेशदायक मरणाने झाली आहे. पापाची भरपाई देण्याचा एकच मार्ग सर्वसामर्थ्यवान देवाकडे होता. तो म्हणजे त्याच्या पुत्राचे बलिदान. या महागड्या घटनेने प्रत्येक सुज्ञ व्यक्तीला पापाचा तिरस्कार करून ते टाळण्यास भाग पाडले पाहिजे.

वधस्तंभ ख्रिस्तीजनांना ख्रिस्ताच्या मिशन कार्यासाठी स्वतःला पूर्णपणे समर्पित करण्यास भाग पाडतो. ईश्वरसेवा आणि जनसेवा करण्यासाठी कारण व सामर्थ्य हे

दोन्ही त्याकडून मिळतात. पौल लिहितो, “हेल्लेणी व बर्बर, ज्ञानी व अज्ञानी, यांचा मी ऋणी आहे” (रोम.१:१४). तो आणखी म्हणाला, “तरी जो काही मी आहे तो देवाच्या कृपेने आहे आणि माझ्यावर त्याची जी कृपा झाली आहे, ती व्यर्थ झाली नाही; परंतु या सर्वांपेक्षा मी अतिशय श्रम केले, तें मी केले असे नाही, तर माझ्याबरोबर असणाऱ्या देवाच्या कृपेने केले” (१ करिंथ.१५:१०). जो ख्रिस्ती व्यक्ति ख्रिस्ताने वधस्तंभावर त्याच्यासाठी केलेले कार्य समजतो व स्विकारतो, त्याच्यापेक्षा ख्रिस्ताचे कार्य करण्यास अधिक पूर्ण प्रेरित व्यक्ती असू शकत नाही.

ख्रिस्ताची मंडळी आपल्या प्रभूच्या आज्ञांचे काळजीपूर्वक पालन करते. ती व्याची इच्छा व योजना पूर्ण करते, परंतु हे आज्ञाधारक जीवन तिला ओझं वाटत नाही, कारण यांमार्गे त्याच्या कृपेची आतून येणारी प्रेरणा व भाग पाडणाऱ्या प्रीतीचे बळ असते. “देवावर प्रीती करणे म्हणजे त्याच्या आज्ञा पाळणे होय, आणि त्याच्या आज्ञा कठीण नाहीत” (१ योहान.५:३).

ख्रिस्ताने जे बलिदान तुमच्यासाठी केले आहे त्याला आपल्या अंतःकरणात ठेवून दररोज त्याचे स्मरण करीत जा. त्याच्या तारणाच्या देणगीचे काळजीपूर्वक स्मरण तुम्हांला दिवसेंदिवस त्याच्या प्रतिरूपात बदलवत राहिल. त्याच्या कृपेच्या राज्यात प्रीतीचे श्रम करण्यास तुम्हांला भाग पाडील.

## सारांश

देवाने आखलेल्या आराखड्यात मंडळी आणि वधस्तंभ एकत्र बांधलेले आहेत. वधस्तंभाद्वारा मंडळीची निर्मिती झाली, तिला साफसूफ करण्यात आले आणि त्याच्या प्रीतीचे कार्य करण्यास तिला भाग पाडण्यात आले आहे.

येशू वधस्तंभावर दुःख भोगत असतांना खाली जमलेल्या जुलमी लोकांकडून दोन उपहासात्मक प्रश्न त्याल करण्यात आले. “तो स्वतःचा बचाव का करीत नाही?” आणि “देव त्याच्या बचावासाठी का येत नाही?” (मत्तय.२७:३९-४३ पहा). त्या जमावाला फार थोडी जाणीव होती की ते देवाच्या उद्दिष्टांच्या पायांवरच आघात करीत आहेत. जर वधस्तंभावरील त्या मरणातून येशूने स्वतःची सुटका करवून घेतली असती किंवा देवाने त्याला वधस्तंभावरील त्या मरणातून सोडविले असते, तर मंडळीला जिवंत राहणे अशक्य होते, कारण मंडळी अशा लोकांची बनते ज्यांना वधस्तंभाद्वारा त्यांच्या सर्व गत पापांची क्षमा करण्यात आली आहे व वधस्तंभाद्वारेच प्रतिदिन शुद्धीकरण होते. आणखी असे की वधस्तंभाविना मंडळीच्या जीवनातील



चैतन्य हरवले असते. कारण वधस्तंभच देवाच्या लोकांना, देवाचे कार्य देवाच्या इच्छेनुसार करण्यास भाग पाडतो.

जर तुम्ही या मंडळीच्या बाहेर आहात तर आत येण्याची त्वरा करा, कारण मंडळीत आल्याने वधस्तंभापासून मिळणारे सर्व आशीर्वाद तुम्ही मिळवता. कारण मंडळी म्हणजे दुसरे काही नसून ख्रिस्ताच्या रक्ताने सोडवलेले व देवाची लेकरे म्हणून जगत असलेला लोकांचा समूह होय.

या जगात प्रत्येक व्यक्ती देवाच्या उदार देणगीने घेरलेली आहे. तो आपल्याला श्वसनासाठी हवा, पिण्यासाठी पाणी, राहण्यासाठी जमीन, आनंदोत्सवासाठी नाती गोती आणि इतर असंख्य आशीर्वाद देतो. देवाच्या कनवाळूपणाची यादी करणारा ती करताना हार मानेल. निःसंशय त्याच्या कृपेचं सर्वोच्च प्रकटीकरण हे ख्रिस्ताद्वारे आम्हांला त्याने दिलेलं तारण आहे. त्यासाठी देवाला फार मोठी किंमत मोजावी लागली, आणि जे पापी त्याचा स्वीकार करतात त्यांच्यासाठी तो सर्वोच्च लाभांश आहे.

अनेकांनी त्याच्या कृपेचा वरदहस्त त्यांना मिळालेल्या भौतिक आशीर्वादातून अनुभवला आहे परंतु त्यांना तारण मिळालेले नाही. हे तुमच्याबाबतीत खरं आहे का? ख्रिस्तावरील विश्वासाने (रोम.१०:१०), पापांसाठी पश्चाताप केल्याने (प्रे. कृ.११:१८) ख्रिस्त हा देवाचा पुत्र आहे असे कबूल करून (रोम.१०:१०), आणि ख्रिस्तामध्ये बासिस्मा घेऊन (गलती.३:२७), तुम्ही ख्रिस्ताच्या शरीरात जे कृपेचं स्थान आहे येऊ शकता आणि सार्वकालिक जीवन मिळवू शकता (१ करिंथ.१२:१३). पौल म्हणतो, “किंवा आपण जितक्यांनी ख्रिस्त येशूमध्ये बासिस्मा घेतला तितक्यांनी त्याच्या मरणांत बासिस्मा घेतला, याविषयी तुम्ही अजाण आहा काय?” (रोम.६:३). त्याच्या कृपेच्या समृद्धीप्रमाणे त्या प्रियकराच्या ठायी त्याच्या रक्ताच्या द्वारे खंडणी भरून मिळविलेली मुक्ती म्हणजे आपल्या अपराधांची क्षमा आपल्याला मिळाली आहे; सर्व ज्ञान व बुध्दी यांच्यासह त्याने ही कृपा आपल्यावर विपुलतेने केली आहे (इफिस.१:७,८).

येशू वधस्तंभाद्वारा तुम्हांला क्षमा व जीवनप्राप्ती-ज्याद्वारे त्याचे शरीर म्हणजेच मंडळी निर्माण होते त्यात येण्यासाठी आमंत्रित करित आहे. तुम्ही त्याचे आमंत्रण स्वीकारणार का?

## अभ्यासासाठी प्रश्न

(उत्तरे पृष्ठ 234 वर आहेत)

१. बायबलच्या कहाणीचा केंद्रबिंदू किंवा सार काय आहे?
२. ख्रिस्ती धर्माच्या केंद्रस्थानी अशी कोणती बाब आहे जी इतर धर्मात नाही?
३. मंडळीविना ख्रिस्ती धर्म असूच शकत नाही, स्पष्ट करा.
४. वधस्तंभ मंडळीसाठी कोणत्या तीन गोष्टी करतो?
५. अनेकांनी देवाच्या कृपेचा वरदहस्त त्यांना मिळालेल्या भौतिक आशीर्वादातून अनुभवला आहे, परंतु त्याच्या तारणाची देणगी नाही. ख्रिस्ताच्या शरीरात तुम्ही प्रवेश कसा करू शकता?
६. येशू त्याच्या वधस्तंभाद्वारा कोणते दोन आशीर्वाद घेण्यासाठी तुम्हांला आमंत्रण देत आहे?
७. येशूकडे येणाऱ्या लोकांना पापक्षमा व जीवन प्राप्ती होऊन त्यामुळे येशूचे शरीर बनते. या शरीराला काय म्हणतात?

## शब्दार्थ

**मंडळीचे मस्तक** - येशू ख्रिस्त (इफिस.१:२२,१३).

**विकत घेतले** - खरेदी केले, जेव्हा आम्ही म्हणतो की ख्रिस्तीजन ख्रिस्ताच्या रक्ताने विकत घेतलेले आहेत तेव्हा त्याचा संदर्भ येशूच्या वधस्तंभावरील आपल्या पापांसाठी मरणाशी आहे.

**समेट** - पुन्हा एकत्र आणणे. तुटलेले संबंध जोडणे. येशू ख्रिस्ताद्वारे आपला देवाशी समेट झाला आहे.

**शुद्धीकरण** - देवाच्या विशेष उद्देशासाठी “वेगळे” करून ठेवणे.

**रुपांतरित** - बदललेले. येशूच्या प्रतिरूपाचे नवीन रूप धारण करण्यासाठी ख्रिस्ती व्यक्तिने बदलणे गरजेचे आहे. रोम.१२:२ मध्ये, “देवाची उत्तम, ग्रहणीय व परिपूर्ण इच्छा काय आहे, हे तुम्ही समजून घ्यावे, म्हणून या युगाबरोबर समरूप होऊ नका, तर आपल्या मनाच्या नवीनीकरणाने स्वतःचे रुपांतर होऊ द्या.”